

T.C.
DANIŞTAY
Sekizinci Daire
Esas No : 1995/1983
Karar No: 1997/519

Temyiz İsteminde Bulunan :

Karşı Taraf : Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili : Av. Tezcan ÇAKIR
Meşrutiyet Cd. N:3/15 - ANKARA

İstem Özet : Dişhekimi olan davacıya, Türk Dişhekimleri Birliği asgari muayene ve tedavi ücret tarifesi altında ücret alması ve daha öncede aynı eylemi nedeniyle cezalandırılması nedeniyle iki ay geçici meslekten men cezası verilmesine ilişkin Bursa Dişhekimleri Odası Disiplin Kurulunun 12.09.1991 günlü kararını itiraz üzerine, 1 ay geçici meslekten men cezasına çevirerek onayan Türk Dişhekimleri Birliği Yüksek Disiplin Kurulunun 9.11.1991 günlü kararının iptali istemiyle açılan davada; davacının 1990 yılında 118-222 ve 19 nolu makbuzlarda asgari muayene ve tedavi ücret tarifesi altında ücret aldığı sabit ise de, bunun yalnızca üç makbuza münhasır olması ve makbuzlara konu olan ücret ile tarifeye göre alınması gereken ücret arasındaki farkın çok az olması nedeniyle, bu suçun karşılığı olan para cezası yerine bir ay geçici meslekten men cezası verilmesinde hakkaniyete uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal eden 31.03.1993 gün ve 496 sayılı Ankara 9. İdare Mahkemesi kararını; olayda, Bursa Dişhekimleri Odasının davacının daha önce de aynı eylemden dolayı ceza almış olması nedeniyle verilmesi gereken para cezası yerin bir üst ceza olan iki ay geçici meslekten men cezasının, itirazı üzerine Birlik Yüksek Disiplin Kurulunca bir ay geçici meslekten men cezasına çevrilerek onandığının anlaşıldığı, Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin "Para Cezası" başlıklı 8. maddesinin 4. bendinde, Türk Dişhekimleri Birliği asgari muayene ve tedavi ücret tarifesi altında ücret almak fiilinin para cezasını gerektirdiği, aynı yönetmeliğin 36. maddesinde ise, suçun tekrarı, ilgilinin daha önce de disiplin suçu işlemesi hallerinde disiplin kurulları yönetmelikte öngörülüne göre bir üst ceza verebilir, kuralının yer aldığı, bu durumda daha öncede biri asgari tarife altında çalışma diğeri reklam yapma eylemlerinden dolayı 31.07.1989/3 sayılı Bursa Odası Disiplin Kurulu kararı ile cezalandırılan ve dava konusu olayda da üzerine atılı eylemin gerçekleşmiş olduğu anlaşılan davacıya ilgili yönetmeliğin 36. maddesi uyarınca ağırlaştırılarak verilen cezada mevzuata aykırılık görülmediği gerekçesiyle bozan dairemizin 21.04.1994 gün ve 1293 sayılı kararına uyararak, yeniden yapılan inceleme sonunda davayı reddeden Ankara 9. İdare Mahkemesinin 03.11.1994 gün 1313 sayılı kararının; disiplin cezasının yasal dayanağının olmadığı, ağı ve haksız bir ceza olduğu öne sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Ayten Küçük'ün Düşüncesi : İstem reddi ile mahkeme kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı O. Cem Erbüğ'ün Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı gerekçe Usul ve Yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren bir neden bulunmadığından, temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına ve yargılama giderlerinin temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 19.02.1997 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Rüştü
Altay

Üye
Semih Tekin
Telli

Üye
Nurşen
Çatal

Üye
Ahmet Nuri
Çolakoğlu

Üye
Zuhal
Çokar

T.C.

DANIŞTAY

Sekizinci Daire

Esas No :1995 / 3815

Karar No :1997 / 2187

Temyiz İsteminde Bulunan :.....

Vekili :

Karşı Taraf :Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili :Av.Teżcan Çakır
Meşrutiyet Cad. No:3/15 ANKARA

İstemın Özeti : Dişhekimı olan davacının, asgari muayene ücretinin50 katı tutarında para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin davalı idare işlemin iptali istemiyle açılan davayı, Türk Dişhekimleri Birliği Disiplin Kurulları Yönetmeliğinin, 8/d, maddesinde Türk Dişhekimleri Birliği Asgari Muayene ve Tedavi Ücret Tarifesi altında ücret almanın para cezasının gerektiren fiiller arasında sayıldığı, olayda **davacının ortağı bulunduğu şirketin Emekli Sandığı adına kestiği üç faturada davacının imzası bulunduğu ve bu faturalarda asgari ücretin altında ücret almak suretiyle faaliyette bulunulduğu** anlaşıldığından, tesis edilen işlemde mevzuata aykırılık görülmediği gerekçesiyle reddeden Ankara 7.İdare Mahkemesinin 20.12.1994 gün ve 1927 sayılı kararın, kesilen faturaların müvekkilinin ortağı ve temsilcisi olduğu, Kar Çiçeği Limitet Şirketine ait olduğu, o nedenle cezanın da şirket adına kesilmesi gerektiği öne sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesi uyarınca temyizen incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ayten Küçük'ün Düşüncesi: İstemın reddi gerektiği yolundadır.

Danıştay Savcısı H. Erol Canga'nın Düşüncesi: Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 2.maddesi göz önünde tutulduğunda odanın diş konusunda sağlık hizmeti veren şirketlere yönelik disiplin soruşturması yapmasına olanak sağlayan açık kural bulunmamakla beraber engel kuralı da içermediği anlaşılmaktadır.

Dava ve soruşturma dosyasının incelenmesinden, diş tabibi olan davacıya şeriki olduğu şirket aleyhine yapılan soruşturma sonucunda şirket bünyesinde diş konusunda sağlık hizmetleri verdiği için uyuşmazlığa konu disiplin cezasının verildiği, Emekli Sandığı ile yaptığı sözleşme gereği ortağı olduğu şirketin emekli sandığı hastalarına birlik asgari hizmet tarifesi altında diş konusunda hizmeti vermek durumunda kaldığı, bu sözleşmenin şirketin diğer bir ortağı tarafından imzalandığı, davacının itirazı üzerine belli bir süre şirket olarak sağlık hizmeti verildikten sonra, soruşturmanın başlamasından önce bu sözleşmenin ortadan kaldırıldığı, yani fiilen kurum hastalarına diş konusunda davacı tarafından hizmet verilmiş olmasına karşın bedellerinin şirketçe tahsil edildiği anlaşılmaktadır.

Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin para cezası verilmesini gerektiren 8.maddesinin d.fıkrasında “asgari muayene ve tedavi ücret tarifesi altında ücret almak” yer almaktadır. Davacının eylemi bu tanıma uymayıp aynı yönetmeliğin uyarma cezası verilmesini gerektiren halleri belirleyen 6.maddenin (b) bendinde tanımlanan eylemlere uyduğundan temyiz isteminin kabulü ile aksi görüşle davayı reddeden Mahkeme kararının bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Uyuşmazlık, dişhekimi olan davacının asgari muayene ve tedavi Ücret tarifesi altında ücret aldığı gerekçesiyle para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin davalı idare işleminden kaynaklanmıştır.

Dişhekimliğinin vakar ve onuruna veya mesleki düzen geleneklerine uymayan fiil ve hareketlerde bulunanlar ile mesleğini gereği gibi uygulamayan veya kusurlu olarak uygulayan veyahut görevin gerektirdiği güveni sarsıcı davranışlarda bulunan meslek mensupları hakkında fiil ve hareketin niteliği ve ağırlık derecesine göre disiplin cezası verileceği açık olmakla birlikte, kusurlu hareket ile verilen ceza arasında adil bir dengenin bulunması da disiplin hukuku gereği olmaktadır.

Olayda, davacının Emekli Sandığı çalışanlarından asgari muayene ve tedavi tarifesi altında ücret aldığı gerekçesiyle Disiplin Yönetmeliğinin 8/d maddesine göre asgari muayene ücretinin 50 katı para cezası ile cezalandırıldığı anlaşılıyor ise de, T.C. Emekli Sandığı resmi kuruluşlarından olan **Emekli Sandığı Bursa Bölge Müdürlüğünde çalışan personelin tedavisi için, karşılığı bu kurumdan alınmak şartıyla yapılan muayenehanelerde asgari tarifenin altında ücret alındığı göz önünde tutulduğunda, verilen ceza ile davacının kusurlu eylemi arasında adil bir denge olmadığı** görüldüğünden, davanın reddi yolundaki mahkeme kararında hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle Ankara 7.İdare Mahkemesi kararının bozulmasına yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan mahkemeye iadesine 19.6.1997 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan

Rüştü Altay

Üye

Semih Tekin
Telli

Üye

Nurşen Çatal

Üye

Ahmet Nuri
Çolakoğlu

Üye

Güngör Demirkan

T.C.
DANIŞTAY
Sekizinci Daire

Esas No : 1992/2271
Karar No : 1993/1754

Temyiz İsteminde Bulunan :

Vekili :

Karşı Taraf : Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili : Av. Tezcan Çakır
Meşrutiyet Cad. 3-15 ANKARA

İstem Özet i : Dişhekim i olana davacının **asgari ücret tarifesi altında ücret alması** nedeniyle 300,000 TL para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Antalya Dişhekimleri Odasının 28.2.1989 günlü kararının, Türk Dişhekimleri Birliği Yüksek Disiplin Kurulunca onaylanmasına ilişkin 19.8.1989 günlü ve 24 sayılı kararının iptali istemiyle açılan davayı, davacının eylemi nedeniyle söz konusu para cezası ile cezalandırılmasında yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddeden Ankara 3.İdare Mahkemesinin 24.1.1992 günlü 60 sayılı kararının, asgari ücretin altında SSK ile yaptığı sözleşmenin kamu yararına uygun olduğu, takdir edilmesi gerekirken cezalandırılmasının Anayasa ilkelerine ters düştüğü öne sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.Maddesi uyarınca temyizen incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özet i :Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Radiye Tiryaki

Danıştay Savcısı E.Erol Çanga'nın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddi ile idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari yargılama Usulü Yasasının 49.Maddesinin 1.fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı gerekçe usul ve yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren başka bir neden de bulunmadığından, temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına ve yargılama giderlerinin temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 19.4.1993 gününde oybirliği ile karar verildi

Başkan V. Semih Tekin Telli	Üye Nurşen Çatal	Üye Ahmet Nuri Çolakoğlu	Üye Güngör Demirkan	Üye Zuhal Çokar
-----------------------------------	------------------------	--------------------------------	---------------------------	-----------------------